

Vendégszereplés Grúziában

A Szovjetunióban járt a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola I. számú gyakorlati általános iskolájának Bartók Kórusa az elmúlt hetekben. A szegedi kórus a Grúz Szocialista Köztársaság Tbiliszi központi zeneiskolájának meghívására tett eleget. A grúz énekkar tavaly márciusban volt a szegediek vendége és nagyszerű hangversenyt adott. A vendégszereplés viszonzásaként érkezett Tbiliszibe április 3-án Erdős János karnagy vezetésével a Bartók gyermekkórus. Az ottani televízió felvétel készített műsorokról, amit hazánk felszabadulásának ünnepein sugároztak.

A Bartók gyermekkórus nagy sikerű hangversenyt adott a konzervatóriumban. Műsorukban Bartók, Kodály és Bárdos művei mellett régi és új európai kórusművek, valamint szovjet és grúz művek is szerepeltek. A közönség különösen nagy tetszéssel fogadta a grúz nyelven előadott népdalfeldolgozásokat. A kórus tagjai Kelet-Grúziában több hangversenyt adtak.

A szegedi gyerekek megismerkedtek a Szovjetunió távoli közönségével, műveleivel is, kirándultak történelmi városai, s felejthetetlen élményekkel tértek haza.

Népművelés szakosok estje

Április 17-én dr. Tótpál József, a Kulturális Minisztérium főosztályvezető-helyettese látogatta meg a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola népművelési tanszéki csoportját. Dr. Apróné dr. Laczó Katalin, a tanszéki csoport vezetője köszöntötte a vendéget. Dr. Tótpál József arról tartott előadást, hogy a közművelődési törvény útmutatásait, célkitűzéseit mennyire sikerült megvalósítani.

Az előadás után Kiss Ernő, III. éves népművelés-ének szakos hallgató másora hangzott el, majd az első éves népművelés szakos hallgatók bemutatkozó szakestje következett. „Pilya” című humoros-ironikus összeállításuk nagy sikert aratott. Az est utolsó részében vidám, játékos vetélkedőre került sor, amelyet a III. és IV. évfolyam nyert, holtversenyben a második az I. és II. évfolyam lett.

SZÍNHÁZI NAPOK

Április 18—21 között rendezték meg a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán a hagyományos Színházi napokat.

Pál Tamás, a Szegedi Nemzeti Színház igazgatója nyitotta meg a Tamási Aron klubban a színház életét bemutató kiállítást.

A Salemi boszorkányok előadása után a színész-klubban Hules Endre rendezővel, Vágvölgyi Ilona jelmeztervezővel és a Miller-dráma szereplőivel beszélgethettek az érdeklődők.

Részt vehettek a főiskolások Szigligeti Ede: Liliomfi című darabjának próbáján, s ezt követően kérdéseket tehettek fel a rendezőnek, Angyal Máriának.

A Johanna című operáról beszélgettek a hallgatók Pál Tamással, Vágvölgyi Ilonával és Horváth Zoltán Erkel-díjas főrendezővel a Teleki kollégium társalgójában.

A Színházi napok eseményszorozata a Szeged bárbán rendezett Villon-esttel folytatódott, majd vetélkedővel egybekötött vitafórummal zárult.

Találkozás egy veteránnal

Március 26-án a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola III. számú pártalapszervezetének nem oktatókból álló pártcsoportja baráti beszélgetésre hívta meg Mison Nándor elvtársat, a Belváros IV/A pártalapszervezet titkárát.

Elek József, a tanulmányi osztály vezetője üdvözölte a jelenlevőket és a körünkben megjelent veteránt, akit felkért, hogy beszéljen pártmunkájáról.

Mison elvtárs a kötetlen beszélgetés során elmondta, hogy hétgyermekes munkáscsaládból származik. Szülei már 1926-tól részt vettek a munkásmozgalomban. Testvérei és ő is fiatal koruktól kezdve részt vettek a Munkásotthon rendezvényein és bekapcsolódtak az ifjúmunkás mozgalomba. Majd 18—20 éves korukban tagjai lettek a Szocialdemokrata Pártnak. Aktívan részt vettek az illegális sajtó terjesztésében, a mozgalmi munkában. Mison elvtárs 13 éves korában cipészinasnak állt, 1936-ban lett segéd és 1939-től tagja lett a Szocialdemokrata Pártnak. Fiatal korában együtt tevékenykedett Komócsin Zoltánnal, Strack Évával és közösen sikerült 12 kereskedelmi dolgozót bevonniuk a Munkásotthon tevékenységébe.

Együtt dolgozott a mozgalomban Benke Valériával is. Két bátyját 1941-ben illegális tevékenységükért letartóztatták és börtönbüntetésre ítélték. Ő azért kerülte el a letartóztatást, mert ebben az időben katonai szolgálatot teljesített. Hazánk felszabadulásakor bátyjai kiszabadultak a börtönből, hazajöttek és Szegeden bekapcsolódtak a Kommunista Párt munkájába. Ő közben szovjet hadifogságba került, de a Kommunista Párt kérésére még a magyarországi gyűjtőtáborból hazajötték. Itthon ő is bekapcsolódott a pártmunkába. 1948 után a Nagyszegedi Pártbizottságnak volt egyik vezetője. A

pártszervezési munka mellett gazdasági szervező feladatokkal is foglalkozott. Részt vett a falujáró mozgalomban. Munka mellett továbbképezte magát és nyugdíjba vonulásáig különböző beosztásokban dolgozott. Tevékenységéért megkapta a Szocialista Hazáért Erdemrendet. Ezen kívül gazdasági irányító tevékenységéért többször részvétel-ismérésben, többek között megkapta a Munka Erdemrend ezüst fokozatát.

Nyugdíjba vonulása óta is aktív pártmunkás, alapszervezeti titkár, a városi pártbizottság panaszirodájának társadalmi munkatársa, a megyei pártbizottságon régi munkásmozgalmi elvtársakkal foglalkozik.

A pártcsoport tagjai és a beszélgetésen részt vevő hallgatók részére nagyon hasznos és tanulságos volt ez a találkozás.

Dr. Fehér Lászlóné pártcsoportvezető

Mit ér a hallgatói vélemény?

Sajátos területe a KISZ érdekképviseleti rendszerének a tanulmányi érdekvédelem, s ezen belül a tanszéki érdekképviselet. Hallunk, olvasunk róla különböző beszámolókból, s a végkövetkeztetés szinte mindig ugyanaz: javítani kell.

Az állandó ismétlődésből úgy tűnik: ennek a törekvésnek nem sok eredménye van. A hallgatók sokan így teszik fel a kérdést: szükség van-e egyáltalán tanszéki képviselőkre? A fogalmazásból természetesen már a válasz is kiolvasható.

A hasonló kérdések vetik fel a másik kérdést: hol tart ma a tanszéki képviselet, mi az oka a szkepticizmusnak?

Ne csak elvekben

— Az ifjúsági parlamentek tapasztalatai bizonyítják, hogy a KISZ-ben nagyon fontos az érdekképviseleti munka. — mondja Nagy József, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola KISZ-titkára. — Ha eredményesen végzik, az a vezetőknél is tekintélyt ad és persze elsősorban a tanszág látja hasznát. — Ennek milyen feltételei vannak?

— Kétirányú kell hogy legyen az érdekvédelem, felelősséggel, a túlságokat lefaragva kell dolgozni.

— Hogyan valósul ez meg a tanszéki képviseletnél?

— Ez a munka az intézményi demokrácia alapja. Mindenképpen javítani szeretnénk, mert a felsőbb vezetéssel nagyon jó a kapcsolatunk, a tanszékkel viszont kevésbé.

— Ez egyben kritika is?

— Igen. Vannak tanszék, ahol fejlődött az érdekképviseleti munka, olyan is akad, ahol hagyományosan jó, de a továbblépés lehetőségeit keresni kell. Hiába egyezünk meg a főiskola vezetőivel az elvekben, ha azokat a tanszékkel, a gyakorlatban nem tudjuk megvalósítani.

Tájékozatlanság

Az előbbi beszélgetés egy kérdésre már választ adott: tanszéki képviseletre szükség van. Persze csak akkor, ha az említett feladatokat el is látja. Ha azokat hallgatjuk, akiknek az „érdekeit képviselik”, nem lehetünk elragadtatva tájékozottságuktól. Az alábbi véleményekből is kitűnik: az intézményi demokrácia a főruma túlságosan is nagy csendben dolgozik.

— Tanszéki képviseletek? Sokat hallok róla, de nem tudnám megmagyarázni, hogy mi az.

Ilyen és ehhez hasonló válaszokat elég gyakran kapunk, s hozzá kell tennem, nem olvanoktól. Akik hetekig nem járnak be az egyetemre. Persze nem is várható, hogy mindenki tisztában legyen e munka valamennyi vonatkozásával, tudni kellene viszont, hogy kihez forduljon, kinek mondja el a problémáit.

— Az évik csoporttársam tanszéki képviselő, szóval ez nekem

nem gond. — közli egy ötödéves fiú.

— Fordultál már hozzá valaminek?

— Nem kell. Ugyanarra a szakra jár, ugyanazt csinálja, amit én...

— Mit tudsz a tanszéki munkájáról?

— Semmit.

Egy s német képviselők...

Az utóbbi kijelentés igazolásához egyetlen mondat: az illető csoporttársa már egy éve lemondott tiszttségéről...

Nélkülem is

Erdektelenséggel, közönyt ez a területen is számolni kell. Ráadásul: a szervezés, valamint a tanszéki képviselő megválasztása terén is akadna javítanivaló. Újabb adalék egy negyedéves bölcsésztről:

— Egyszer vettem részt ilyen választáson. Két jelölt volt, éppen arra szavaztam, akit a többség nem akart. Hogy miért volt jelentősége, fogalmam sincs, mert később ő sem mutatta semmi jelét annak, hogy ilyen megbízatása van.

— Talán benned volt a hiba. Kérned valamikor, hogy segítsen?

— Nem. De neki nem csak a tanszékkel kellene tájékoztatni, hanem minket is. Lehet, hogy nyolc-tíz ember hallott valamit tőle, de több nemigen.

— Úgy gondolod, ez tipikus?

— Nem tudom megítélni. Nálunk egy ember öt évfolyamot képvisel. A nevüket ki szokták írni a hirdetőtáblára, de jó, ha egyet ismerek közülük. Így aztán napokig kereshetném a tanszéki összekötőt, ha valami problémám van. Amit lehet, inkább magam próbálom elintézni.

— És ha nem megy?

— Bele kell nyugodni. Az egész évfolyamra tartozó dolgokat pedig elintézik nélkülem is.

— Akkor is, ha mindenki így áll hozzá?

— Nem az én személyem a

fontos, hanem az eredmény. Ez a tanszék hajlandó segíteni, nem kell nagy felhajtás. Ha nem, akkor meg úgyis mindegy. Ifjúsági parlamenteken is mindig ugyanaz az egy-két tanszék a téma. Éppen az én közbelépésemtől változna meg?

Elgondolkodtató kérdés. Függetlenül attól, hogy igennel vagy nemmel válaszolunk, ide kívánkozik egy megjegyzés: a várható vagy saját erőből „előregyártott” kudarc nem lehet magyarázata a passzivitásnak.

Persze, a véleményilvánításnak mindig megvan a maga kockázata, s tény, hogy ezt nem mindenki vállalja. Az viszont meglehetősen abszurd, hogy egyik-másik társaság fölsőbb évfolyamról választ tanszéki képviselőt, úgy védekezve, hogy „neki már nem érthatnak”. Mi köze ennek az intézményi demokráciához — nem fontos részletezni.

Kevés az eredmény

Végül a legilletékesebbek, a képviselők nyilatkoztak:

— Még mindig nem tudják, hogy lemondtam? Furcsa. Bár az az igazság, hogy azelőtt is csak „kellék” voltam. Nem hívtak meg egyetlen tanszéki értekezletre sem, s egész működésem alatt nem fordult elő, hogy akár egy hallgató is kért volna tőlem valamit.

— Ezért mondtál le?

— Ha a tisztség mögött nincs semmi, nem mindegy, hogy ki csinálja?

Még szerencse, hogy a cím mögött általában munka is van, igaz, akkor sem minden tökéletes:

— Részt vettem jónéhány tanszéki értekezleten. Elmondtam az észrevételeimet, megígérték, hogy a panaszokat orvosolják. Nem mindig tették meg. Az évfolyamtársaimat nem nagyon érdekeli a tevékenységem, inkább csak az foglalkozik vele, akit valamiből ki akarnak rugni.

— Ha még egyszer kérnének elvállalnád?

— Nem. Nem mondom, hogy meg kellett szakadni a munkában, de az eredmény még így is aránytalanul kevés.

A cikk elolvasása után persze lehet vitatkozni: valóban ilyen „tragikus” a tanszéki képviselet helyzete? Tény, hogy elsősorban a hibákra szeretnénk volna felhívni a figyelmet, azzal a szándékkal, hogy „akinek inge, vegye magára” — s próbáljunk meg közösen javítani a helyzeten. Sainos ilyen és hasonló vélemények és esetek intézményeinkben viszonylag nagy számmal fordulnak elő. Hogy változzék valamelyest a helyzet ahhoz elsősorban a szemlélet változására van szükség. Komolyabban kellene venni a tanszéki képviselőt, az oktatónak és a hallgatóknak egyaránt. Mert a jó kapcsolat kialakítását a gyakorlati személyesem sem segítik. Az még kevésbé, ha a tisztviselőnek a tanszéken csak a nevét ismerik.

F. GY

Első lett a JGYTF

A KISZ Központi Bizottságának honvédelmi és sportosztálya az idén Szolnokon rendezte meg a felsőoktatási intézmények hagyományos honvédelmi harci túráját, április 12-13-án.

A kétnapos versenyen a lányoknak 3000 méteres pályán kellett különböző akadályokat leküzdeniük. Így többek között volt: lengőgerendán való átkelés, terepasztalon való harcmozgás, kézigránthajtás célra, szennyezett terepszakaszon való átkelés, valamint lövészet kisöbű sportpuskával. A

fiúk hasonló akadályokkal neheztelt terepen több, mint hat kilométeres távot teljesítettek.

A szegedi felsőoktatási intézményeket a Szegedi Orvostudományi Egyetem, az Élelmiszeripari Főiskola, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola és a József Attila Tudományegyetem csapatai képviselték. A versenyen kitűnően szerepeltek a főiskola együttese, mind a fiúk, mind a lányok versenyében az első helyet szerezték meg.

— Ics —

JATE-klubprogram

Április 24. 19.30 óra: Szexológia
20.00 óra: Body Building Shaw
22.00 óra: Amarcord (olasz film)

Április 25. 19.00 óra: Animációs filmklub

22.00 óra: Mrozek: Emigránsok

Április 26. 20.00 óra: Jazz Zsaj
22.00 óra: Politikai klub

Április 27. 19.00 óra: Disco

Április 28. 19.30 óra: Vendé-
günk: Somló Tamás

20.00 óra: M. Kecskés András képei

22.00 óra: Solaris (I—II. szovjet film)

Április 29. 19.30 óra: Anti-disco

21.00 óra: Reisz Antal humorista műsora

Május 2. 21.00 óra: Homo Blues Band

Május 3. 19.00 óra: Történe-
skör

Fotókiállítás Tolna megye életéről

Május 4. 19.00 óra: Disco

Május 5. 19.30 óra: Art—L

(Györfly Sándor és Mikó F. László képzőművészeti kiállítása)

20.00 óra: Az „Ergo” együttes műsora (Pécsi Tudományegyetem)

22.00 óra: Düh (amerikai film)

Május 7. 18.00 óra: Filozófiai kör

19.00 óra: Animációs filmklub

22.00 óra: Mrozek: Emigránsok

Május 8. 19.30 óra: Szexológia

22.00 óra: Utolsó szolgálat (amerikai film)

